

[Bøuet.]

Vej, som var den at sende de forskellige Partier det Forslag, som ønskedes behandlet, saa rettidigt, at det kunde behandles i de forskellige Grupper, blev det forelagt Partiernes Ordførere umiddelbart før Mødet begyndte, og da det ærede Medlem Hr. Stauning jo har studeret denne Sag saa nøje, ved han ogsaa, at saa snart jeg kom til Stede, protesterede jeg paa det kraftigste imod denne Fremgangsmaade, imod, at man her forsøgte at drage dette Spørgsmaal ind i den politiske Debat, og at der yderligere skete dette, som vist er enestaaende i Københavns Borgerrepræsentations Historie, at Mødet blev suspenderet, for at man kunde faa Lejlighed til at tage Stilling til den derved skabte Situation.

Den Henvendelse, der saa blev formuleret til Regeringen, gik da ud paa det, som det ærede Medlem ogsaa oplæste, at man anmodede Regeringen om at overveje den særlig vanskelige Stilling, som Københavns Kommune har som Følge af den vedtagne Lov. Men jeg maa dog samtidig pege paa, at ikke alene jeg, men ogsaa Ordføreren for mit Parti paa det bestemteste og kraftigste fralagde os, at der i denne vor Stilling laa nogen Kritik af den af Flertallet paa Rigsdagen vedtagne Lov, men at vi erkendte, at for Københavns Kommune er der særlige Forhold, hvorved den bliver særlig ramt, og at det derfor var naturligt, at man fra Regeringens Side tog Spørgsmaalet op til Overvejelse, om man ikke kunde imødekomme Københavns Kommune paa dette Omraade. Jeg retter da den samme Henvendelse til den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til dette Spørgsmaal, om den højtærede Minister har overvejet dette Spørgsmaal, og om vi snarligt kan forvente et Svar paa denne Henvendelse.

At der i København er iværksat en Masse Arbejder til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden, er jo rigtigt. Københavns Kommune har paa mangfoldige Omraader søgt at afhjælpe Følgerne af den herskende Arbejdsløshed ved at sætte forskellige Arbejder i Gang; men jeg vil dog sige, at en stor Del af disse Arbejder er af den Karakter, at de senere hen alligevel skulde have været udført, og at det, at man har gjort det nu, kun betyder dette, at man har bragt dem til Udførelse paa et tidligere Tidspunkt. Men det er jo ogsaa rigtigt, at største Delen af Udgifterne til disse Arbejder er Udgifter, som kommer af Kapitalformuen, og som ikke vedrører Driftsregnskabet udover naturligvis de Renter, som følger deraf.

Med Hensyn til Spørgsmaalet Frederiksberg var det ærede Medlem Hr. Stauning ogsaa inde paa det Omraade og hævdede, at ogsaa der havde jeg været med til at begrunde og belyse, at Frederiksberg havde en begunstiget Særstilling overfor København. Jeg maa paa det bestemteste hævde, at jeg ikke har været med til at anerkende, at de Beregninger, som af Københavns Kommunes Embedsmænd er stillet op overfor Frederiksberg, er rigtige. Jeg vil ikke gaa ind for, og er ikke gaaet ind for, at disse Tal, som man der er kommet til, er rigtige og uangribelige, og jeg er af den Opfattelse, at de Modbemærkninger, som er kommet fra Frederiksbergs Side, i lige saa høj Grad, ja, maaske i højere Grad beviser, at det er ikke der, Skoen trykker for København.

Men jeg er ogsaa ganske klar over, at naar det ærede Medlem Hr. Stauning saa stærkt fremhæver dette, er det, fordi det er det ærede Medlem ubehageligt, at man fra Frederiksberg Kommunes Side har kunnet nedsætte Skatten i saa høj Grad, som det er sket, idet man i en hel Række Aar paa Frederiksberg har nedsat Skatten med visse Procentbeløb, som, saa vidt jeg husker, er oppe paa 25—30 pCt. Men det kommer bl. a. af, at der der sidder et Styre af en anden Farve, som har en bedre Opfattelse af, hvorledes en Kommune skal administreres, og som faar sine Indkomster paa en anden Maade end Københavns Kommune faar sine. Men man er jo for øvrigt fra Frederiksbergs Side villig til at støtte Flertallet i København ved en Henvendelse til Regeringen om, at Københavns Kommune bliver behandlet paa samme Maade som Frederiksberg og de andre Kommuner blev, og det er den Henstilling, som vi tiltraadte, og hvorom det ærede Medlem jo mente, at vi derved havde blottet os i Henhold til det Forslag, her foreligger.

Det undrede mig noget at høre det ærede Medlem Hr. Stauning nu tage den Paastand op, som Borgmester Hedebo i København fremsatte under Behandlingen i Borgerrepræsentationen, at en Formindskelse af Skatten betyder ogsaa en Skattenedsættelse. Naturligvis kan man stille det saadan op, at man siger til Folk: naar du faar mindre Indtægt, faar du ogsaa procentvis mindre Skat. Men jeg tror dog, at de fleste af Københavns Borgere ikke vilde foretrække den Maade at faa en Skattenedsættelse paa. Thi hvis man tænker denne Tankegang helt ud, saa vil det Raad, som Borgmester Hedebo og det ærede Medlem Hr. Stauning giver os, jo være dette: sørg for slet ingen